

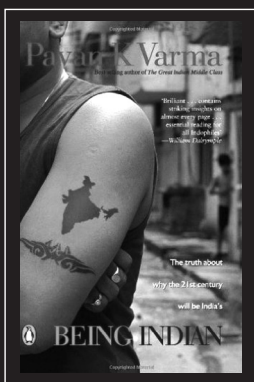

ปริทัศน์หนังสือ Book Review
Being Indian
เขียนโดย Pavan K. Varma
พิมพ์โดย สำนักพิมพ์ Penguin Books

ดร.สิริพร สมบูรณ์บุรณะ*
Dr.Siriporn Somboonburana

* หัวหน้าสาขาวิชาศึกษาทั่วไป
สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

Being Indian

เขียนโดย Pavan K. Varma

ปริทัศน์หนังสือ Book Review
Being Indian
เขียนโดย Pavan K. Varma
พิมพ์โดย สำนักพิมพ์ Penguin Books

หนังสือ Being Indian: The truth about why the twenty-first century will be India's พิมพ์ครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 2004 โดยนักเขียนดั่งชาวอินเดีย ปาวาน วาร์มา (Pavan K. Varma) เป็นนักเขียนติดอันดับนักเขียนขายดีจากหนังสือ "The Great Indian Middle Class" และหนังสืออีกหลายเล่ม

หนังสือเล่มนี้แบ่งเป็น 6 บท บทแรกกล่าวถึงภาพลักษณ์และความจริง บทที่สองอำนาจ: ชัยชนะของประชาธิปไตยที่คาดไม่ถึง บทที่สาม ความมั่งคั่ง: มายาคติโลกอันลึกลับ บทที่สี่ เทคโนโลยี: เงาความสำเร็จของอดีต บทที่ห้า ความเป็นชมพูทวีป: ความรุนแรงและอำนาจแห่งการปรองดอง และบทส่งท้าย: วิพากษ์ดุลยภาพเพื่อการทะยานออก

วัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนี้พยายาม

จะนำเสนอสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งไม่ใช่เพียงอินเดียเท่านั้นแต่เป็นเรื่องของโลกในศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันประชากรอินเดียมีเท่ากับ 1 ใน 6 ของโลก อินเดียเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่เป็นที่สองของโลก มีจำนวนชนชั้นกลางมากกว่าครึ่งพันล้านคน อำนาจเศรษฐกิจอินเดียใหญ่เป็นอันดับสี่ของโลกในแง่ของความเท่าเทียมของอำนาจการซื้อ และติดหนึ่งในสิบของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ อีกทั้งเป็นประเทศประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดที่มีอำนาจขีปนาวุธ และเป็นสมาชิกสำคัญของสภาพความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญข้ามความเป็นชมพูทวีป จะเห็นได้จากการมีคนอินเดียจำนวนมากกระจายในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก ในฐานะคนอินเดียพลัดถิ่นที่มีมากเป็นอันดับสองรองจากจีน และชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์อินเดียร่ำรวยที่สุดในสหรัฐอเมริกา และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย รวมถึงมีอิทธิพลทางเศรษฐกิจในหลาย ๆ ประเทศ รวมทั้งในสหราชอาณาจักรและอ่าวเปอร์เซีย ขณะที่ในเชิงลบของอินเดียพบว่าอัตราการผู้ไม่รู้หนังสือยังคงมีสูง มีความรุนแรงกระจายอยู่ทั่วไปในสังคมของอินเดีย ระบบลิสทอดทำให้เจ้าสาวถูกทรมานและถึงขั้นเผาทั้ง การฆ่าทารกหญิงกลายเป็นเรื่องธรรมดา รวมถึงระบบวรรณะที่มีผลต่ออำนาจของผู้คนในสังคม

ความพิกลพิการที่สำคัญของอินเดียในอดีตมาจาก 2 ปัจจัยคือปัจจัยแรกจากมุมมองของคนอินเดียของคนต่างชาติ โดยเฉพาะในยุคอาณานิคม “ความเป็นตะวันออก” และ “ความเป็นอื่น” และปัจจัยที่สองจากภาพลักษณ์ของคนอินเดียเอง การสร้างภาพลักษณ์ผู้ไร้ความรุนแรงและความอดกลั้น

หนังสือเล่มนี้พยายามจะทำความเข้าใจตัวจริงของคนอินเดียในบริบทที่ผ่านมาและกรอบความคิดในอนาคต แน่ฮอน! เป็นสิ่งอันตราย

ที่อินเดียเป็นประเทศที่ใหญ่และหลากหลายเกินไป วาร์มาเองก็ยอมรับความจริงที่ไม่ใช่สิ่งที่เป็นสากล เพราะอินเดียยังคงยึดโยงกับลัทธิฮินดู และคนกลุ่มใหญ่ในสังคมอินเดียยังคงยึดโยงกับการผนวกความคิดชาตินิยมกับลัทธิฮินดูเข้าด้วยกัน ดังนั้นจึงยึดโยงกับโลกุตรธรรมอย่างไร้ขีดจำกัด

แม้จะมีการกล่าวว่าประเทศใด ๆ ที่มีประชาชนมีศักยภาพและความสามารถถือได้ว่าเป็นประเทศนั้น ๆ มีสินทรัพย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด กรณีประเทศอินเดียเป็นเสมือนสระแห่งทรัพยากรมนุษย์และผู้มีพรสวรรค์ที่ดีที่สุดมารวมกันจนทำให้โลกต่างอิจฉา วาร์มาจึงได้นำว่าทกรรมที่กล่าวถึงอินเดียในศตวรรษที่ 21 ที่ทำให้อินเดียมีลักษณะเฉพาะมีความยืดหยุ่นและความชำนาญในสาขาที่แตกต่างกันอย่างเป็นเลิศ จากภาพโดยรวมจิตสำนึกต่อชาติคือการขุดลงไปในแก่นของความเป็นอินเดียที่แสดงออกผ่านบุคลิกภาพและรูปแบบพฤติกรรมของความเป็นอินเดียที่ถูกสะสมมาว่าศตวรรษกลายเป็นข้อจำกัด แม้ว่าพวกเขาจะนำเอาประสบการณ์ในประวัติศาสตร์มาเป็นครูสอนเพื่อพัฒนาตัวเอง ด้วยความท้าทายผ่านนี้จึงขอกเถียงที่วาร์มาปฏิเสธในคำนำว่า “อินเดียมีขนาดใหญ่เกินไปและมีความหลากหลายเกินไป ที่จะอนุญาตให้มีการครอบคลุมนทุกความสละสลวยทั้งหมด”

แบบแผนที่ชาวต่างชาติมองคนอินเดียนั้น เป็นภาพลักษณ์ตนเองที่คนอินเดียฉายภาพให้เห็นเกี่ยวกับตัวเองที่มีทั้งความไม่แน่นอน คนอินเดียได้รับการมองในฐานะเป็นประชาธิปไตยทางจิตวิญญาณใจกว้าง อหิงสา ฯลฯ แต่วาร์มาประเมินคุณค่าอย่างเป็กลางด้วยข้อสรุปที่น่าแปลกใจและอับอายว่า คนอินเดียเคารพอำนาจและการสมรู้ร่วมคิดเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว พวกเขาให้ความสำคัญกับการจัดลำดับชนชั้นอย่างสุดขั้ว การให้ความเคารพผู้บังคับบัญชาอย่างนอบน้อม

พวกเขาไม่เคยอุทิศให้กับโลกอื่นเลยและความปรารถนาทางวัตถุ
ลัทธิเวทมนต์เป็น “สิ่งที่มีความหมายที่สุดเพื่อสนับสนุนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่
สามารถควบคุมอำนาจและความชั่วร้าย” (น.7) คุณธรรมเป็นเพียงการ
สร้างทฤษฎีที่สามารถยกเลิกได้เมื่อไม่สามารถปฏิบัติได้ในชีวิตจริง

ดังนั้นจึงสะท้อนถึงอินเดียในฐานะ “ผู้หมอบคาน” จากการ
แสดงของอินเดียที่มีความรู้สึกอ่อนไหวต่ออำนาจ นับจากมหาราช
ยุคอาณานิคมจนถึงนักการเมืองสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพไม่ได้คาดว่า
จะมีเงื่อนไขหรือเจียมเนื้อเจียมตัวในสังคมประเพณีอินเดีย อำนาจคือ
การแสวงหาอย่างถูกต้องตามกฎหมายและผู้ชนะคาดหวังจะโบกสะพัด
ความถูกต้อง ปัจจุบันความขัดแย้งทางวรรณะอาจจะทำให้เกิดความ
พรัมัวและยังคงหมกมุ่นกับการจัดลำดับชนชั้นและสร้างพื้นที่ของ
ตนเอง ซึ่งไม่ต่างอะไรกับระบบคุณค่าขงจื้อ ดังนั้นการที่คนอินเดีย
หมกมุ่นอยู่กับสถานะ ขณะเดียวกันพวกเขาได้ลดคุณค่าและคุณธรรม
ด้วยวิธีการในการรักษาสถานะตราบนานเท่านานจนเป็นหนึ่งเดียวกับ
สิ่งเหล่านั้น อีกทั้งความยึดหยุ่นของศาสนาฮินดู “มักจะได้รับอนุญาต
ให้มีการตอบสนองอันแตกต่างสู่ความจำเป็นทางศีลธรรม” (น. 29)
ความเชื่อจึงไม่เคยปรากฏบนเส้นทางของประโยชน์ส่วนตัว

ในความเป็นจริงอินเดียมักจะร่วมมือกับมหาอำนาจ แม้ว่า
พวกเขาเต็มใจที่จะยอมรับการละเมิดอำนาจนั้นจนเสมือนว่าจะพ่ายแพ้
ต่อมหาอำนาจ แต่ในความเป็นจริงแล้วอินเดียมักจะประวิงเวลาด้วย
ท่าทีแข็งกร้าว มีความริษยาและเล่ห์กลอุบายภายในตัวตนของเขา

กรณีที่ไม่มียุคมการณในการทำงานของระบอบประชาธิปไตย
อินเดียเป็นผลมาจาก “ฉันทามติของสังคม” ที่อำนาจเป็นที่สิ้นสุด
และทุกส่วนที่เหลือเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงจุดจบ อินทรา คานธี
อดีตนายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของอินเดียได้รับความไว้วางใจมากที่สุด

ที่เธอเล่นเกมอำนาจด้วยความชำนาญและความเต็มใจ ประชาธิปไตยที่ยังคงมีชีวิตอยู่ในประเทศอินเดียเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดสำหรับการแสวงหาอำนาจและความคล่องตัวอย่างสูงสุด “การให้ความถูกต้องตามกฎหมายเพื่อเจ้าขุนมูลนาย” (น. 54) อินเดียมีความอัจฉริยะเป็นพิเศษสำหรับการปรองดองทางการเมืองและการประนีประนอมนับตั้งแต่การแสวงหาอำนาจปิดตัวลง ถ้าสถาบันแห่งประชาธิปไตยทรุดตัวลง

หลายปีที่ผ่านมาผู้นำอินเดียและการศึกษาของอินเดียได้สร้างภาพลักษณ์ความเป็นอินเดีย ทั้ง ๆ ที่พวกเขารู้กันอยู่แล้วว่าไม่ใช่ความจริงแต่เจตนาสนับสนุนการตีความหมายเชิงจิตใจของความเป็นอินเดียภายใต้กรอบที่สอดคล้องกันความคิดแบบตรงไปตรงมา แต่ปราศจากการอ้างอิงใด ๆ วาร์มาต้องการชี้ให้เห็นความสำคัญของนโยบายสาธารณะว่าจำเป็นต้องตรงกับลักษณะความเป็นอินเดียเพื่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ อาทิ

1. เข้าใจว่าอินเดียมักจะค้นหาการเพิ่มอำนาจของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา บางทีการให้ความหมายใหม่กับสถานะรัฐธรรมนูญสูงชันมักเป็นการตั้งสมมติว่า อินเดียเอาใจใส่ต่อความเสมอภาคตามอุดมคติยูโทเปียว่าเป็นความคิดที่ดี

2. ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันต้องมีการจัดการอย่างเข้มแข็ง เพราะอินเดียมีความอ่อนไหวต่อพลังอำนาจและผู้มีอำนาจที่จะยอมรับกฎหมายที่ถูกนำไปปฏิบัติเป็นอย่างดี

3. การจัดลำดับชนชั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการนิยามใหม่

4. อินเดียมีสัจพจน์ของความเป็นผู้ประกอบการโดยธรรมชาติ ซึ่งจะต้องมีการควบคุมการแก้ปัญหาความยากจนและเสริม

สร้างศักยภาพของมวลชนและภาคเอกชน

5. ประชาธิปไตยจำเป็นต้องได้รับการรักษาไว้

แม้ว่าสังคมอินเดียยังคงยึดโยงกับโลกอันศักดิ์สิทธิ์ ความมีจิตวิญญาณของคนอินเดียที่ยึดมั่นในความเชื่อและศาสนา ทำให้ช่วยยกระดับการแสวงหาความเป็นอยู่และเป้าหมายของชีวิต และภาพที่ถูกสร้างผ่านบทความภาษาสันสกฤตและเนื้อเพลงบอลลี่วู้ด วาร์มาได้สร้างภาพที่สดใสและน่าสนใจของประเทศอินเดียและชาวอินเดีย ซึ่งหนังสือเล่มนี้มีความสำคัญที่ต้องการให้ทุก ๆ คนเข้าใจอินเดียและอินเดียที่ต้องการเข้าใจตนเอง เปรียบเสมือนฮาริดวาร์ (Haridwar) เมืองฮินดูดินแดนศักดิ์สิทธิ์แหล่งกำเนิดแม่น้ำคงคาจากหิมาลัยไหลผ่านราบลุ่มล่งสู่ทะเล ทุก ๆ วันจะมีผู้มาจาริกแสวงบุญนับพันคน ผู้คนเหล่านี้มาด้วยวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน (น. IX) เฉกเช่นเดียวกับประเทศอินเดียยากที่จะบ่งบอกลักษณะเอกลักษณ์ที่ชัดเจน โดยเฉพาะในปัจจุบันเกิดจุดเปลี่ยนที่มาจากเงาของประวัติศาสตร์ที่สะท้อนมาถึงโลกแห่งโลกภวัตน์

ด้วยคุณลักษณะที่อินเดียเป็นสากล “ความมุ่งมั่นที่จะไขว่คว้าผลประโยชน์ทางวัตถุส่งผลทางลบมากที่สุดในการดำเนินชีวิตไม่น่าจะเป็นไปได้” (น. 61) ดังนั้นเทพเจ้าที่สำคัญที่สุดในวัดฮินดูที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางวัตถุได้แก่ พระแม่ลักษมี (Lakshmi) เทพีแห่งความมั่งคั่ง พระพิฆเนศวร (Ganesh) เทพเจ้าที่ช่วยกำจัดอุปสรรคเพื่อการพาณิชย์ ประเพณีลัทธิฮินดูที่เรียกว่า อาร์ธา (Artha) เป็นหนึ่งในสี่เป้าหมายพื้นฐานของชีวิตของชาวฮินดู ซึ่งให้ความสำคัญกับ การจัดหามาซึ่งความมั่งคั่ง เพียงคนกับเครื่องมือทางวัตถุเท่านั้นที่สามารถก้าวอย่างบนเส้นทางที่หลุดพ้น ชาวฮินดูแสดงความเห็นอกเห็นใจเล็กน้อยสำหรับความยากจนและการเอาเปรียบ ซึ่งในมหากาพย์รามายณะ

กล่าวว่า “*ไม่มีความแตกต่างระหว่างคนจนและคนตาย.*”

ด้วยมีสายเลือดของผู้ประกอบการของคนอินเดีย แม้ว่าจะอยู่ในระบบเศรษฐกิจที่ขาดแคลน แต่สามารถอยู่รอดได้ด้วยสัญชาตญาณแห่งการปรับ การมีความคิดริเริ่ม สติปัญญาที่เฉียบแหลมและมีไหวพริบทำให้คนอินเดียอยู่ “*บนหนทางแห่งทำเงินอย่างชาญฉลาด*” (น. 74) โดยส่วนตัวแล้วคนอินเดียมักจะเห็นด้วยว่าเงินอาจจะไม่เป็นพระเจ้า แต่ก็ไม่น้อยกว่าพระเจ้า อีกทั้งไม่มีสิ่งใดหันเหความสนใจได้จากโอกาสที่จะทำเงินในเวลาอันสั้น ดังนั้นคนอินเดียมีความเต็มใจที่จะอยู่อย่างง่าย ๆ กับ “การขาดดุลทางจริยธรรม” (อดีตนายกรัฐมนตรี Atal Bihari Vajpayee) ซึ่งเป็นถ้วยหนึ่งคู่ที่ใส่การทุจริตเช่นเดียวกับความเฉียบแหลมในเชิงพาณิชย์ที่เข้มแข็ง แม้ว่าอุดมการณ์สังคมนิยมหรือหลักมัธยัสถ์อย่างเคร่งครัดแบบคานธี คือ “*ไม่ขัดเจนในการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันกับสภาวะจิตใจของคนอินเดีย*” (น. 86) กระแสลัทธิบริโภคนิยมในปี ค.ศ.1991 มีความโน้มเอียงอยู่สังคมอินเดียทั้งหมด การปฏิรูปทางเศรษฐกิจได้ปลดปล่อยผู้ประกอบการยักษ์ใหญ่ด้านพลังงานของอินเดียและสามารถปรับตัวได้ แต่เชิงลึกแล้วยังคงละเลยคนยากจนอยู่นั่นเอง

อาจกล่าวได้ว่าเป็นการสะท้อนแนวความคิดอภิรัฐชาอันเสมือน “มายา” (Maya) ที่แสดงถึงภาพลวงตาว่าโลกเป็นจริงเป็นไปตามลมปากว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่การปิดฝุ่นออกในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ยากได้ให้ “*ความล้มเหลวเกิดการกระแทกการยอมรับเชิงปรัชญา*” (น. 99) คนอินเดียสามารถอยู่รอดท่ามกลางความทุกข์ได้ดีขึ้น และสาเหตุของความเคราะห์ร้ายที่เกิดขึ้นสืบเนื่องจากความเป็นหนึ่งเดียวกับแนวความคิดความเชื่อทางศาสนาของพวกเขานั้นเอง

นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ได้พยายามกล่าวถึงความประสบความสำเร็จ

สำเร็จในทางเทคโนโลยี และอาจกล่าวได้ว่าคณิตศาสตร์เป็นผลงานหนึ่งเดียวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอินเดียในโลกแห่งวิทยาศาสตร์ ในสมัยเวท (Vedic) อินเดียผู้เชี่ยวชาญด้านการคำนวณเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา และกว่า 3,000 ปีที่ผ่านมาอินเดียได้สร้างฐานข้อมูลที่กว้างขวางที่สุดในโลก Bhrigu Samhita ผู้ที่สามารถคำนวณตามหลักโหราศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการข้อมูลที่ทันสมัย แต่ความอคติในความเชื่อมั่นทางคณิตศาสตร์กลับไปนับพันปี ชาวอินเดียมีความสามารถเชื่อมโยงโครงสร้างระหว่างผลรวมและชิ้นส่วนและมองเห็นในรูปแบบของเครือข่ายที่มองไม่เห็นส่วนอื่น ๆ “คนเยอรมันหรือคนญี่ปุ่นมักจะทำงานในระบบอย่างพิถีพิถัน ขณะที่คนอินเดียสอนความล้มเหลวของระบบโดยการก้าวข้ามและค้นหาวิธีการแก้ปัญหา” (น. 145)

ตลอดเวลาวัฒนธรรมอินเดียถูกแรงงานหัตถกรรมเป็นงานที่ต่ำต้อยและการศึกษาระดับสูงเป็นบันไดได้ไต่ไปสู่รูปสลักบนหัวเสาที่ทำให้ลำดับชนชั้นสูงขึ้น ดังนั้นสถาบันการศึกษาระดับสูงและการศึกษาทางเทคนิคจึงเพิ่มจำนวนมากขึ้น แต่จำนวนเด็กไม่ได้เรียนหนังสือก็ยังคงมีมากที่สุดและยังคงมีคนอีกจำนวนมากที่เก่งแต่ไม่มีทักษะในการทำงานเช่นกันในประเทศอินเดีย ด้วยสังคมที่กระตือรือร้นทำให้กลายเป็นชายขอบที่มักได้รับการเสียดสีถึงการทำให้อินเดียเป็นมหาอำนาจทางเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร (IT)

ด้วยความโลภด้านการเงินอย่างไม่หยุดยั้งกลายเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ผู้ประกอบการไอทีชาวอินเดียเป็นผู้นำติดอันดับรายชื่อบริษัทของประเทศ เงินเดือนของมืออาชีพด้าน IT สูงกว่าจำนวนเงินที่จ่ายไปเพื่อการได้มาของทักษะของเขาหรือเธอ การทำงานของคนอินเดียในตลาดไอทีถือว่าผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ และสำหรับ Lord Macaulay ถือว่าเป็นผลผลิตของความทะเยอทะยาน

ของคนอินเดีย จากโครงการที่เขาคิดขึ้นมา “ชนชั้นของคน ๆ หนึ่ง
อย่างคนอินเดียอยู่ในเลือดและสี แต่ภาษาอังกฤษอยู่ในรสนิยม ความ
คิด ศิลธรรมและสติปัญญา” ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้
กีดกันทางสังคมในอินเดีย แต่สำหรับอุตสาหกรรมไอทีเป็นข้อขัดแย้ง
“สิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหายได้กลายเป็นสิ่งที่ประโยชน์” (น. 127)

ผู้เชี่ยวชาญอินเดียจำนวนมากมั้อยู่ในจุดที่ต่ำสุดของห่วงโซ่
คุณค่าและถูกล้อเลียนว่าเป็น “กรรมกรไซเบอร์” ซึ่งวาร์มาเชื่อมโยง
กับ “ศตวรรษของการถูกบังคับให้อยู่ในกรอบตามลำดับชั้นภายใต้
เงื่อนไขของการเชื่อฟังมากกว่าที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ... เพื่อให้อยู่
ในร่องในรอยมากกว่าที่จะค้นหาเส้นทางใหม่ ๆ” (น. 130) คนอินเดียทั้ง
หลายจึงมีความรู้สึกต่ำต้อยลึก ๆ จึงปรารถนาจะเป็นเยี่ยงตะวันตกและ
เป็นผู้เยอหยิ่ง “ความพยายามแสวงสร้างที่ยิ่งใหญ่ให้เหมือนคนอื่น”
(น. 134) ผู้ถือธงของเศรษฐกิจใหม่จะประทัดประทัดสังคมย้อนหลัง และ
ติดอยู่ในอนุรักษนิยมเก่า ขณะที่หลายคนไม่ได้มีการคัดค้านการบังคับ
ซูเปอร์เรื่องสินสอดจากฝ่ายหญิงและความเสื่อมเสียเกียรติของผู้หญิง
เลย

นอกจากนี้ความเป็นหนึ่งเดียวของอินเดียที่พยายามหลอม
รวมจากการรับรู้ความหลากหลายของอินเดียมักจะเป็นการหลอกลวง
ชาวอินเดียที่มีพันธุกรรมจำนวนมากแตกต่างกัน พวกเขามีคำศัพท์ที่พูด
ได้หลายภาษา แม้ว่าภาษาของพวกเขามาจากรากศัพท์ของภาษาจาก
สี่ตระกูลภาษาที่สำคัญ วาร์มาเห็น “วัฒนธรรมอินเดียของรัฐใหม่
(Supranational) ตัดข้ามอุปสรรคทางชนชั้นและแทรกซึมทุกแง่มุมของ
ชีวิตประจำวัน เช่น การแต่งกาย อาหาร ศิลปะ ภาษา การจ้างงาน
และความบันเทิง” (น. 149) คนอินเดียที่อยู่ห่างการทำให้เป็นหนึ่งเดียว
มากพวกเขาสามารถยอมรับ เปรียบเสมือนขามสลัดที่วางเปล่า ใน

หม้อผสมอาหารที่ทำให้ความแตกต่างเจือจางลง

ดังนั้นวิทยุ โทรทัศน์ บอลลีวู้ด (Bollywood) กีฬาคริกเก็ต และเพลงฮิต ฯลฯ เป็นสื่อที่แพร่กระจายวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและช่วยบูรณาการคนอินเดียหนึ่งพันล้านคนรวมถึงคนต่างด้าวจำนวนมากที่เข้ามาอยู่ในอินเดีย ดังนั้นจะเห็นว่าในปัจจุบันคนอินเดียจำนวนมากใช้ภาษาฮินดีเป็นภาษาพูดมากขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าในวันนี้มีการตื่นตัวในการใช้ภาษาฮินดีมากขึ้น จึงมีการตั้งป้อมปราการป้องกันภาษาฮินดี อย่างเช่นในเซโนไนซึ่งมีการตื่นตัวเรียนรู้ภาษาฮินดีกว่าเมืองอื่นๆ ตลาดมีคนอินเดียที่กลายเป็นชนชั้นผู้บริโภคร่วมกัน มีความคล้ายคลึงกัน ในรสนิยมและความชอบ ดังนั้นจึงมีจำนวนชนชั้นที่นิยมท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้คนอินเดียจะไม่มีคนแปลกหน้าในดินแดนของตัวเอง

แม้ว่าความรุนแรงยังเป็นประเด็นหลักในสังคมอินเดีย อินเดียไม่ได้แสดงถึงการรับประกันภัยคุกคามจากภายนอก ในปี ค.ศ.1999 สงครามคาร์กิล (Kargil War) ความขัดแย้งระหว่างอินเดียกับปากีสถานเกิดขึ้นในเมืองคาร์กิล รัฐแคชเมียร์ ซึ่งกลายเป็นความสูญเสียและความหวาดระแวงระหว่างสองประเทศ ทำให้เกิดการต่อต้านผู้บุกรุกบริเวณชายแดนและการข้ามพรมแดนถูกปฏิเสธ เกิดการเผชิญหน้ากับความหวาดกลัว ในการจัดการกับภัยคุกคามภายในอินเดียไม่คิดว่าจะยอมรับกับการสูญเสียจากประวัติศาสตร์ของขบวนการแบ่งแยกดินแดน

วาร์มามีความเห็นว่าวิสัยทัศน์ของอินเดียที่ปกคลุมด้วยความขัดแย้งทางศาสนาอย่างต่อเนื่องเป็นการกล่าวเกินจริงอย่างมากมาย และน่าประหลาดอย่างมาก ความมั่นใจของชาวฮินดูไม่เคยรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยเกี่ยวกับศาสนาของพวกเขา พวกเขายอมรับชาวมุสลิม

และผู้ปกครองที่นับถือศาสนาคริสต์แต่ไม่ศรัทธา ขณะที่ไม่มีทางเลือก
เชิงปฏิบัติที่ศาสนายู่อร่วมกันอย่างเป็นที่เข้าใจได้โดยอินเดีย สำหรับ
คนงานก็เช่นเดียวกับนักธุรกิจที่ไม่มีทางเลือกใดแต่ก็ตกลงกันได้ในชุมชน
อย่างกรณีทางการเมืองชาวมุสลิมสร้างพันธมิตรทางการเมืองกับพรรค
ฮินดู จลาจลการประท้วงดำเนินความเป็นจริงมากขึ้นโดย “เหตุการณ์
ที่เกิดขึ้นนับไม่ถ้วนจากความสามัคคีทางศาสนาได้ลดลงทุกวันและ
การไหลของชีวิต” (น. 181) อินเดียในความเป็นจริงมีความต้องการ
ก้าวหน้ากับการทำงานประจำวันของพวกเขามากกว่าจะติดหล่มอยู่ใน
การเอาชนะตนเองในโคลนตม

วาระมาสรุปถึงนโยบายสาธารณะในอินเดียส่วนใหญ่ถูกแทรก
ทุกตารางหมุดในหลุมรอบ ๆ ซึ่งควรจะสอดคล้องกับรูปแบบพฤติกรรม
ของคนอินเดียที่พวกเขาเป็นอยู่ ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาควรจะเป็น อินเดีย
ไม่ใช่ส่วนที่ตกกระจุย แต่เพื่อบรรลุเป้าหมายเพื่อทะยานสู่มหาอำนาจ
หลักของโลก ผู้กำหนดนโยบายอินเดียควรรู้จักลักษณะและนิสัยของ
ประชาชนของตนเองและแทรกแซงการออกแบบนโยบายเพื่อโครงสร้าง
ที่แข็งแรง

หนังสือเล่มนี้เป็นการโต้แย้งอย่างตรงไปตรงมากับความเชื่อ
ผิด ๆ ของตำนานเกี่ยวกับอินเดีย ในเชิงจิตวิเคราะห์เป็นความมั่งคั่ง
ที่ถูกนำมาใช้ตีแผ่ความไม่พหุสานกันของอินเดีย บรรดาผู้ที่รู้ลึกว่าการ
ทำความเข้าใจพหุสัจฐานของอินเดียที่มีอาจยังรู้ได้นั้นเป็นสิ่งที่
เป็นไปได้

